

opusdei.org

Štvrtok po 4. velkonočnej nedeli

Rozjímania na štvrtok po 4.
velkonočnej nedeli.

Navrhované témy: pamätať na
Božie milosrdenstvo; čerpať zo
zdrojov, ktoré očisťujú;
milosrdenstvo sa prejavuje v
službe.

30.04.2026

PO HLÁSANÍ EVANJELIA na Cypre
počas svojej prvej apoštolskej cesty
sa svätý Pavol a svätý Barnabáš
vybrali do Malej Ázie, aby
pokračovali v hlásaní Božieho slova.

Prišli do Antiochie Pisidskej a v sobotu išli do synagógy. Predstavený ich pozval, aby viedli výklad Zákona a Prorokov. Potom sa slova ujal Pavol a začal svoje kázanie krátkym zhrnutím dejín vyvoleného národa (porov. Sk 13, 16-22). Rozprával im, ako Pán vyviedol Izraelitov z otroctva „mocným ramenom“, ako putovali po púšti, kým nevstúpili do zaslúbenej zeme, ako sa tam usadili a dostali sudcov a kráľov, ktorí ich viedli a chránili.

Svätý Pavol vo svojom komentári jasne povedal, že dejiny Izraela sú dejinami Božieho milosrdenstva. „Je to historické kázanie, ktoré si učenici osvojujú, a je zásadné, pretože nám umožňuje pripomínať si dôležité momenty, znamenia Božej prítomnosti v živote človeka. Vrátiť sa späť v čase, aby sme videli, ako nás Boh zachránil, aby sme - srdcom a myslou - znovu prešli cestu s pamäťou“^[1]. Ako pokračovanie tohto

vyvoleného národa budeme sa modliť v žalme dnešnej svätej Omše: „Budem spievať o Pánovom milosrdenstve naveky, z pokolenia na pokolenie budem ústami ohlasovať tvoju vernosť“ (Ž 89, 2). Napriek ťažkostiam, ktoré mal ľud v určitých obdobiach s vierou a vernosťou Zmluve, Pán si nad ním zachoval svoju ochranu.

Spomenutím postavy kráľa Dávida svätý Pavol svojim poslucháčom pripomenul, že Zmluva hľadí najmä do budúcnosti. „Z jeho potomstva dal Boh podľa prislúbenia Izraelu Spasiteľa, Ježiša“ (Sk 13, 23). Pieseň milosrdenstva dosahuje svoju plnosť v Ježišovi Kristovi. On je pomazaný Otcom s mocou Ducha Svätého. V Ježišovi môže celé ľudstvo nájsť naplnenie svojich najhlbších túžob. V zmŕtvychvstalom Kristovi sa zbiehajú aj naše vlastné dejiny. Priťahuje nás k sebe, aby nám ukázal milosrdenstvo svojho Boha Otca v

našej minulosti, prítomnosti i budúcnosti.

PRI DNEŠNEJ SVÄTEJ OMŠI bude prednesená časť rozprávania o Poslednej večeri. Po umytí nôh učeníkom Pán pripomína apoštolom, že bude prítomný v tých, ktorých poslal (porov. Jn 13, 16.20). Toto je úžasné tajomstvo vzťahu medzi Kristom a jeho učeníkmi. Boh aj naďalej pôsobí vo svete týmto spôsobom. Môže sa to zdať príliš vznešené, presahujúce naše možnosti, ale je to možné vďaka pôsobeniu milosti. Práve v tomto zmysle je gesto umývania nôh výrečné: je to Pán, kto nás umýva, kto nás robí schopnými pokračovať v ohlasovaní evanjelia s obnovenou dôverou a poháňaní jeho nehou a láskou.

„Veru, veru, hovorím vám: Kto prijíma toho, koho ja pošlem, mňa prijíma. A kto prijíma mňa, prijíma toho, ktorý ma poslal“ (Jn 13, 20) Sme nositeľmi Krista! Božie milosrdenstvo naďalej zasahuje mnohých ľudí prostredníctvom slov a skutkov kresťanov. Je pravda, že v každom z nás sú veci, ktoré zahmlievajú sklo, cez ktoré prechádza svetlo milosrdenstva. Ale práve v tejto túžbe začať odznova, znovu sa obrátiť k Pánovmu odpusteniu, sa nanovo ohlasuje dobrota nebeského Otca, pretože „Cirkev je ľuďom hriešnikov, ktorí zakúšajú Božie milosrdenstvo a odpustenie“^[2].

Prorokovi Izaiášovi anjel očistil pery žeravým uhlíkom predtým, ako ho poslal k izraelskému ľudu (porov. Iz 6, 1-9). A my si môžeme uvedomiť, že na správne ohlasovanie evanjeliového posolstva sa musíme obrátiť k prameňom, ktoré nás očisťujú, najmä k sviatosti zmierenia.

Takto budeme hlásať Božie milosrdenstvo, ktoré sme najprv osobne zakúsili. „Túto drámu zažil Ježiš s učiteľmi Zákona, ktorí nechápali, prečo nenechal cudzoložnú ženu ukameňovať, nechápali, ako sa chystá stolovať s mýtnikmi a hriešnikmi: nechápali. Nerozumeli milosrdenstvu (...). Prosme Pána, aby nám dal pochopiť, aké je jeho srdce, čo znamená milosrdenstvo, čo má na mysli, keď hovorí: *Chcem milosrdenstvo, a nie obetu!*“^[3].

„KEĎ TO VIETE, ste blahoslavení, ak podľa toho aj konáte“ (Jn 13, 17). Ježiš dal svojim apoštolom príklad oddanej a starostlivej služby. Podporovaní Božou milosťou sa aj oni rozdávali pre svojich blížnych a neúnavne ohlasovali, že Ježiš žije. Prostredníctvom nezištnej služby

môžeme mnohým ľuďom priniesť Božie milosrdenstvo, a to nás tiež vedie k tomu, aby sme s druhými zaobchádzali podľa ich veľkosti: ako s Božími deťmi. Svätý Pavol prosí Filipanov: „Nerobte nič z nevraživosti ani pre márnú slávu, ale v pokore pokladajte jeden druhého za vyššieho. Nech nik nehľadí iba na svoje vlastné záujmy, ale aj na záujmy iných“ (Flp 2, 3-4). A potom pripomína, ako Ježiš, „hoci má božskú prirodzenosť, nepridržiaval sa svojej rovnosti s Bohom, ale zriekol sa seba samého, vzal si prirodzenosť sluhu, stal sa podobný ľuďom a podľa vonkajšieho zjavu bol pokladaný za človeka“ (Flp 2, 6-7).

Je to láska, ktorá nás vedie k tomu, aby sme ochotne slúžili druhým. V tomto zmysle svätý Josemaría pri zostavovaní modlitieb Diela (*Preces*) chcel, aby sa začínali slovom *Serviam!* – „Budem slúžiť“ – čo odráža túto ochotu darovať sa,

naplnenú nadprirodzeným nadšením. „Ak dovolíme Kristovi, aby kraľoval v našej duši, nestaneme sa panovačnými, ale budeme služobníkmi všetkých ľudí. Služba — ako rád mám to slovo! Slúžiť môjmu Kráľovi a kvôli nemu všetkým tým, ktorí boli vykúpení jeho krvou. Keby sme tak my kresťania vedeli slúžiť! Zverme Pánovi naše odhodlanie naučiť sa plniť túto úlohu služby, lebo len službou budeme môcť spoznať a milovať Krista, dávať ho poznať aj iným a dosiahnuť, aby ho aj iní milovali“^[4].

V živote Panny Márie vidíme, ako sa pôsobenie Pánovho milosrdenstva premieňa na službu. Hneď po Zvestovaní ide pomôcť svojej sesternici svätej Alžbete. A v tej chvíli sebadarovania prepuká v spev plný radosti, vydávajúc svedectvo o Božom konaní, pretože „jeho milosrdenstvo je z pokolenia na

pokolenie s tými, čo sa ho boja“ (Lk 2, 50).

[1] František, *Homília*, 21-IV-2016.

[2] František, *Audiencia*, 9-VIII-2017.

[3] František, *Homília*, 6-X-2015.

[4] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 182.

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/sk-sk/article/stvrток-po-4-velkonocnej-nedeli/> (10.04.2026)